

Arrest

nr. 320 410 van 21 januari 2025
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de stad Hoogstraten, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Hoogstraten van 12 december 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 januari 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUNDAHL, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 oktober 2021 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de zin van artikel 47/1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Inzake de voormelde aanvraag van 27 oktober 2021 beslist verweerder op 2 februari 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.3. Bij arrest van 16 juni 2022 met nummer 274 135 vernietigt de Raad de beslissing van 2 februari 2022. Verweerder stelt een cassatieberoep in bij de Raad van State, dat bij beschikking van 11 oktober 2022 met nummer 15.051 toelaatbaar wordt verklaard.

1.4. Op 12 december 2022 neemt verweerder, inzake de aanvraag van 27 oktober 2021 en “*teneinde zijn belang tijdens de cassatieprocedure te behouden*”, een nieuwe, identieke beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve merkt de Raad op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingen-wet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechts-handeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.2. Zoals reeds werd aangegeven, is de thans bestreden beslissing in wezen identiek dezelfde als deze die op 2 februari 2022 inzake dezelfde aanvraag tot gezinshereniging werd genomen. De bestreden beslissing werd door verweerder louter genomen omdat de beslissing van 2 februari 2022 op dat ogenblik door de Raad was vernietigd en teneinde zijn belang te behouden bij de door hem opgestarte cassatieprocedure bij de Raad van State tegen het vernietigingsarrest van de Raad.

De Raad van State is bij arrest van 19 september 2024 met nummer 260.674 overgegaan tot de nietigverklaring van het arrest van de Raad van 16 juni 2022 met nummer 274 135 dat de initieel genomen beslissing van 2 februari 2022 inzake verzoekers aanvraag tot gezinshereniging vernietigde. De Raad van State verwees de zaak naar een anders samengestelde kamer van de Raad. De Raad verwierp vervolgens in zijn arrest van 21 januari 2025 met nummer 320 409 het beroep tegen de beslissing van 2 februari 2022.

Dit alles heeft tot gevolg dat de beslissing van 2 februari 2022 ex tunc in het rechtsverkeer aanwezig is. Nu verweerder, inzake de aanvraag tot gezinshereniging van 27 oktober 2021, zijn bevoegdheid reeds had uitgeput met de beslissing van 2 februari 2022 en de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep heeft verworpen, waarbij trouwens valt op te merken dat het thans ontwikkelde middel hoofdzakelijk een herneming is van het arrest van de Raad van 16 juni 2022 dat evenwel werd gecasseerd door de Raad van State, valt niet in te zien dat verzoeker nog het vereiste belang heeft bij huidig beroep. Op de terechtzitting bevestigt verzoeker deze zienswijze.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend vijfen-twintig door:

I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS